

Moja obitelj

Moja obitelj je jako velika. Živimo u Austriji i stanujemo u Velikom Borištofu. Moja mater je prlje, kad je bila još tinejdžer, živila u Hrvatskoj. Živila je u jednom selu ko se zove Otok. Uz to selo je grad Sinj. Ona je prva iz nje obitelji ka je s 18 ljet išla u Austriju. Moja mater ima četire sestre ke živu u Hrvatskoj. Teško je za nju, da ne vidi nje obitelj čudakrat, jer živi sad u Austriji, a to jur već od 20 ljet.

U prazniki se vozimo, moja obitelj i ja, uvijek u Hrvatsku, da pohodimo materinu obitelj. Vozimo se ljeti uvijek na morje. Moja teta i nje muž imaju u Makarskoj restoran i apartmane. Ne samo u Promajni, nego i na drugi plaža se kupamo. Na morju uživamo slobodno vrime. Na plaži ležimo, razgovaramo i šalimo se. Navečer hodamo po cesti i gledamo što ima u gradu. Lipo je prohodati po plaži i ići skupa na piće.

Moj ćaća je Austrijanac. Njegova mater je iz Hrvatske, a njegov ćaća je živio u Austriji, ali moj praćaća već ne živi. Moj ćaća i moja mater su se upoznali u jednom kafiću, kod Derdaka u Velikom Borištofu. Nakon tri ljeta su se vjenčali i tri djevojčice dobili. Danas živimo svi skupa u Velikom Borištofu.

Ja imam dvi sestre. Najstarija sestra se zove Andrea, a druga sestra se zove Martina. Andrea je 22 ljeta stara, a Martina je 20. Ja sam najmladja i sam 15 ljet stara. Svi skupa stanujemo u jednom velikom stanu ki ima jedan veliki vrt. U vrtu imam jedno malo igralište. U vrtu imamo ljuljanke, vrtuljak, tobogan i trampolin. Kad sam bila mala, sam se igrala sa sestrama i rođakinjama u vrtu. Bile smo princeze, kuhale smo i igrale smo se igre skrivača i lovice.

Moj ćaća i moja mater su seljaki. Oni imaju mnoga polja i traktore. Ovo ljeto smo kupili jedan novi črljeni kombajn. Imamo šest traktorov, dva kombajne i jednu mašinu za vaditi sečernu ripu.

Od moga ćaće brat je isto seljak. Moga brata sestra je učiteljica za osnovnu školu. Ja imam oko dvadeset rođakinj i rođakov. Ja pohađam Theresianum u Željeznu. Škola se je počela u devetom mjesecu. Idem u prvi razred Više stručne škole za privredna zvanja. Škola traje pet ljet. Moja sestra Andrea ide na fakultet i študira medicinu u Beču. Moja druga sestra Martina ide na pedagošku visoku školu za učiteljice za osnovnu školu u Željeznu. Jako sam srićna, da je Martina isto u Željeznu. Tako se morem s njom voziti autom u školu.

Kad prođem maturu hoću biti učiteljica. Željim naučiti dicitu hrvatski jezik. Željim učiti hrvatski jezik, jer nima puno učiteljic i učiteljev hrvatskoga jezika. Meni je jako važno, da dica imaju tu mogućnost, primiti i naučiti hrvatski jezik. U našoj budućnosti je važno, znati već jezikov. Ja sam se narodila dvojezično i ja sam jako gizdava, da znam hrvatski jezik. Jako sam zahvalna mojim roditeljem, da su me oni naučili hrvatski jezik.

Moj cilj je, da u budućnosti sve već ljudi ima mogućnost već jezikov naučiti. Učitelji imaju zadaću, da podupiraju dicitu u tom učenju.

Članak za školske novine

521 rič

Valentina Karall

Jezik: gradišćanskohrvatski

Vrsta teksta: članak

Broj stranica: 2

Ljeto: 2016.

Škola: Viša stručna škola za privredna zvanja Theresianum Željezno – HLW Theresianum Eisenstadt

Učiteljica: mag.a Angelika Kornfeind

Predala za datarnicu: mag.a Angelika Kornfeind